

lignende Maade, som han vilde have været stillet, hvis han i sin Tid var bleven ansat som Professor.

K. M. Klausen: Jeg har været Medforslagsstiller til en Anmærkning, som jeg kunde ønske tilføjet Finanslovsforslaget, vedrørende en ny Kirke, der skulde opføres i Aarhus. Der blev vedtaget i Fjor at yde et Statstilskud paa 30,000 Kr. til en Kirke i Aarhus. Min Partifælle og jeg stemte mod det, vi fandt ikke, der var nogen Grund til, at Staten skulde yde 30,000 Kr. for at man kunde bygge en Kirke ovre i Aarhus. Men Flertallet her i Salen vilde jo anderledes, saa at Bevillingen ydedes. Men nu har den Komitee, som forestaar Indsamlingen af Midler til Kirkens Bygning, henvendt sig til Ministeriet og ønsket at faa Lov til at opføre Kirken paa en anden Maade, end det var bestemt efter de Planer og Overslag, der bleve foreviste os i Fjor; særlig ønske de at opføre Kirken uden Taarn og at bygge Hvalvingerne af meget spinklere Konstruktion. Kirkebyggerne derovre sige, at de have Vanskelighed ved at skaffe de fornødne Pengemidler til Veje, og de hentyde i deres Skrivelse til, at der skulde være lagt saa stærkt Beslag paa den offentlige Godtgørelse i Aarhus i de senere Aar. Særlig har der jo i en Retning været lagt meget stærkt Beslag paa den offentlige Offerberedvillighed, og det vide vi alle var til Bygningen af Prinseslottet. Det er kedeligt, at disse Folk i Aarhus paatage sig mere, end de kunne magte. Vi vide jo, hvor uhyre vanskeligt det har været og hvilket Slid Folk have haft med at skrabe Penge til Prinseslottet, og derfor kunne vi godt forstaa, at det kniber med at faa Penge til Kirken. Og nu ønske de at faa Lov til at bygge Kirken paa anden Maade, end det ellers var Forudsætningen. Det have min Partifælle, det ærede Medlem for Aarhus (Harald Jensen), og jeg ikke ment at kunne gaa med til. Vi have derfor foreslaaet tilføjet Finansloven følgende Anmærkning: „Ministeren bemyndiges til ikke at udbetale Beløbet, før den for Kirkens Bygning nedsatte Komitee over for Ministeren godtgør at være i Besiddelse af et tilstrækkeligt Beløb til at opføre Kirken i Overensstemmelse med de Planer og Tegninger, der vare Forudsætning for Bevillingens Givelse.“ Det forekommer mig, at det bør disse Folk vide, at de maa opfylde de Betingelser, som vare Forudsætningen for Bevillingens Givelse. En Kirke uden Taarn kan aldrig blive en Pryd for den

Bydél, hvori Kirken skal ligge. Det er Meningen, at Kirken skal ligge 130 Fod over dagligt Vande, den faar altsaa en høj og fremtrædende Beliggenhed i Aarhus, men Byens Borgere kunne ikke være tjente med, at der bygges en grim Kirke, en kullet Kirke, heller ikke med, at Kirken bliver svagere i Konstruktionen end forudsat. Vi mene derfor, at disse Folk absolut maa opfylde de Betingelser, under hvilke de fik Bevillingen i Fjor, og gøre de ikke det, saa forekommer det mig ikke, at de have Ret til at faa det Statstilskud udbetalt, som var bevilget.

Dernæst er der et Beløb af 1,000 Kr. til Medhjælp for Undervisningsinspektøren. Det er efterhaanden blevet en stor Bevilling, 22,300 Kr. Den Mand, som har været Medhjælper hos Undervisningsinspektøren ved Afholdelse af almindelig Forberedelseksamen, har haft en Løn af 2,000 Kr. Oprindeligt blev det Embede bestridt af en enkelt Mand, men da denne var meget gammel — det var afdøde Professor Müller —, hed det sig, at han vanskeligt kunde bestride Embedet; han kunde heller ikke gaa af, fordi han ikke kunde faa Pension, derfor blev der givet ham en Medhjælp til at passe Embedet, og som vel nok udførte den væsentlige Del af Arbejdet. Nu er Professor Müller død, og der er ansat en yngre Mand. Det forekommer mig ikke, der er Grund til at forhøje Medhjælpslønnen. Den unge, arbejdskraftige Mand, som er kommen ind i Embedet, maa vel nok kunne bestride Arbejdet, og den Medhjælpssum, vi hidtil have ydet af 2,000 Kr., anse vi for tilstrækkelig. Vi have derfor ment, at de 1,000 Kr., som af Ministeren ere forlangte, kunne spares.

Jeg skal derefter sige et Par Ord om et Forslag, som gaar ud paa at yde et aarligt Tilskud af 500 Kr. til „Arbejdernes Læseselskab“ her i Kjøbenhavn. Dette Selskab har flere Gange henvendt sig til Regering og Rigsdag om at faa Understøttelse, men det er ikke lykkedes. Det har nok faaet en lille Understøttelse af nogle faa Hundrede Kroner til Bøger, men nogen egentlig aarlig, fast Understøttelse har det ikke kunnet opnaa. „Arbejdernes Læseselskab“ er et ret gammelt Selskab, det er 22 Aar gammelt, og det har udfoldet en meget stor Virksomhed i den Tid, det har bestaaet, dels ved at holde Læsestue, hvor Medlemmerne kunne læse dels Bøger, dels Blade og Tidsskrifter; dels ved at lade afholde en Række udmærkede Foredrag og sætte sig i Spidsen for Fore-